

Työväen Luokkamoraali Ja Sen Ilmeneminen

SANALLA moraali yksinkertaisesti tarkotetaan käsitettä hyvästä ja pahasta. Mikä milloinkin selitetään olevan hyvää ja mikä pahaa, se riippuu siitä, kuka sitä selittää ja mitä luokkaa selittäjä edustaa. Ihmisten moraalikäsitys, kuten kaikki muutkin käsitteet ovat riippuvaisia eduista, etu määräten yhden pitämää hyvänä sitä, jota toinen pitää pahana ja sopimattomana. Työväenluokan moraali on kokonaan vastakkaista kapitalistiluokan moraalille, etujen ristiriitaisuus sen määräten niin olemaan. Niin sanottu vallitseva moraalikäsite on kapitalistiluokan moraalikäsite ja sen mukaan on hyvä ja oikein, että rikas elää köyhän työstä, vaikka siten riistäisi viimeisen leivänpalan köyhän lapsen suusta ja tuhlaisi sen arvon rouvansa helmoja lämmittävän sylikoiran hännänpäätä koristavaan silkkinauhaan.

Työväenluokan moraalinkin katsoen on tämänlainen menettely kokonaan väärin. Työväenluokan moraalinkin mukaan ei henkilö ole kunnon kansalainen, kuten kapitalistien moraali tulkitsee siksi, että hän pystyy puolustamaan riistojärjestelmää ja alistuu kaikkiin sen aiheuttamiin vääryyksiin ilman kapinointia. Kapitalistiluokan moraali edellyttää suurta kunniaa henkilölle, joka parhaiten osaa orjuuttaa työväestöä ja riistää sen työstä enimmänsä vähimmällä palkalla. Meidän moraalimme taas edellyttää päinvastaista. Me kunnioitamme henkilöä, joka pätevimmällä tavalla ja tehoisammin taistelee riistämistä vastaan ja esittää tovereilleen parhaita keinoja riistämisen kokonaan lopettamiseksi. Kunnioitettava on työväenluokan jäsen, joka jokapäiväisen elämänsä koettaa pitää sopivana esimerkkinä tovereilleen ja niiden ihanteiden mukaisena, joita työväenluokan kasvatukseen sisältyy, hyljäten porvarillisen muotielämän tyrkyttämät porvarien liike-eduille hyödylliset tavat ja

noudattaen käytännössä oman luokkansa ominnakeista jokapäiväisyyttä, jolla on vaikutusta uusien oppien levityksessäkin.

Ihminen on ympäristönsä vaikutuksen alainen ja niiden vaikutelmien mukaan hän heijastaa itsestään vaikutelmia ulospäin. Kun porvarillinen ympäristö pyrkii aina ja jokaisessa käänteessä vaikuttamaan porvarillisesti, niin tämän seuraus heijastaa sen alaisuudessa elävän väestön olemuksesta ulospäin, tehden usein työläisetkin kokonaan heidän oman luokkansa eduille sopimattoman ja vastakkaisen moraalin

omaajiksi. Tästä eivät pelastu läheskään kaikki luokkatietoisetkaan työläiset. On huomattavaa, miten käy luokkatietoisillekin työläisille, jos he joutuvat pitempiä aikoja olemaan pois luokkamoraalinsa omaavan joukon keskuudesta ja elämään porvarillisen moraalinkin läpitunkeman joukon keskuudessa. Heissä tapahtuu rappeutumista meidän moraalimme mukaan katsottuna,

mutta porvarin moraalinkin mukaan ovat he mahdollisestikin "sivistyneet" tai jotain selaista.

On tässä muistettava, että kun puhumme työväenluokan moraalista, emme sillä tarkoita moraalista aivan siinä mielessä, kuin mitä sillä porvarillisissa piireissä ymmärretään. Luokkamoraali tarkoittaa vähän enempää kuin sitä tapaa, jolla ihminen toiseen suhtautuu. Kysymyksiä lasten raiskauksista, toisen henkilön ruumiillisesta loukkaamisesta t.m.s. emme sekoita luokkamoraaliin. Me tarkoitamme luokkamoraalilla ennen kaikkea vilpittöntä ja luovaa käsitettä työväen luokan elämän parantamiseksi ja onnellistuttamiseksi; epäitsekästä, yleistä luokkamme hyvää tarkoittavaa alttiutta; uskollisuutta yhteisten etujen puolittamisessa; totuudellisuutta yhteisiä etuja kohtaan, jotka saatetaan asettaa vaaraan ja rehellisyyttä luokkatoveruutta kohtaan. Meidän moraa-

limme mukaan ei luokkamme jäsenten keskeinen toveruus saa muodostua kenellekään yksilölle välineeksi yksilöedun saavuttamiseksi, vaan on yhteisetu aina asetettava ensitilalle.

Tämänlaisen moraalin mukainen katsomus ja sen mukainen käyttäytyminen eroaa kokonaan porvarillisesta moraaliroskasta ja ken tämän luokkamoraalimme mukaisesti toimii ja ohjaa kulkuansa, hänestä me sanomme, että hän näyttää hyvää luokkamoraalia. Hän on kasvattanut itsensä tai ovat hänen hyvät toverinsa häntä kasvatuksessa auttaneet, että hän voi jokaisessa tilaisuudessa edistää oman luokkansa asiaa ja ihanteita, on kykenevä puolustamaan työväen kysymystä milloin tahansa joistakin sellaisista kysymys herää.

Työväen luokkamoraali ilmenee elävimmän aina silloin, kun joukolla on yhteiset asiat edistettävänä. Kun järjestytään mitä tahansa työväen yhteistä asiaa viemään eteenpäin niillä menetelmillä, mitä milloinkin sopivaksi nähdään ja mitkä mahdollisia ovat, kun päätetään menettelytavoista ja keinoista, silloin ilmenee luokkamoraali siinä, että asetetaan tämä yhteinen asia kaiken muun yläpuolelle. Järjestö, joka on rakennettu tätä asiaa palvelemaan, pidetään vain tämän asian palveluksessa ja porvaristolta estetään kaikki mahdollisuus esiintyä asian ajamisessa tai siihen millään tavalla vaikuttaminen. Työväestö ei voi käyttää porvariston hengen saastuttamaa oppia eikä mitään välineitä omien asioidensa ajamiseen, ellei se sitä ennen katkaise kaikkea porvariston yhteyttä niihin välineisiin.

Tämä pitää paikkansa taiteessakin. Emme tarkoita suinkaan, eikä työväestö voisi porvarin omistamassa huoneustossa ja sen omistamilla välineillä esittää esim. näytelmiä. Aineellinen tavara ja henkinen ravinto ovat eri asioita. Mutta työväestö ei voi moraalinsa mukaisesti hyväksyä porvarillista henkeä uhkua taidetta. Ei vielä silläkään, että toisi sen näytettäväksi työläisten rakentamalle huoneustolle. Työväen asia ja sen moraalit kärsii siitä, että työväestö yrittää kilpailla porvariston

kanssa esittämällä porvarillista taidetta työväen haaleilla. Työväen asia ja moraalit hyöttyy ja vahvistuu aina silloin kun se esittää oman luokkaetunsa mukaista taidetta, vaikka sitä ei esitettäisi kuin ani harvoin, sensijaan että porvarillista roskaa esitetään taiteen nimessä jokainen viikko.

Yksityiselämässään voi työläinen omata ja noudattaa selvintä luokkamoraalia elämällä sen mukaan kuin olosuhteet sallivat ja vaatimalla jatkuvasti parempia mahdollisuuksia parempaan elämään. Luokkamoraali ei ole sellainen asia, että sitä ei voitaisi jokapäiväisessä elämässä noudattaa. Se on työväen luokalle syntynyt ja kehittynyt oikeastaan samoista syistä kuin eläinkuntaan kuuluville olioille yleensä ovat vietit kehittyneet. Ero vain on siinä, että muut elimelliset vietit ovat luonnollisen olemassaolon synnyttämiä ja luokkamoraali on yhteiskunnallinen vietti, joka on syntynyt olemisestaistelussa, joka taistelu on yhteiskunnallisen kehityksen matkassa kehittynyt luokkataisteluksi.

Luokkataistelu on meille väistämätön yhteiskunnallinen olemisestaistelu, kuten taistelu luontoa vastaan on välttämätön luonnollinen olemisestaistelu. Jälkimmäisessä olemme saaneet luonnolliset vietit, edellisessä yhteiskunnalliset, joista luokkamoraali on yleinen yhteis-ilmaisu. Yhteiskunnallisessa taistelussa meille kehittivät jo alkupuolella tätä kirjoitusta mainitut hyveet: epäitsekkyys, yhteistä hyvää tarkoittava alttius; uskollisuus yhteisiä etuja kohtaan ja yhteistahtoon alistuminen; totuudellisuus ja rehellisyys toiminnassa ja taistelussa, jossa yhteinen onnemme voi vaaraan joutua. Nämä vallitsevat meissä vain oman luokkamme jäseniin nähden, ei porvareihin missään suhteessa. Ja näiden kokonaisuus meidän jokapäiväisessä elämässämme ilmeten ilmaisee meidän luokkamoraalimme. Sen mukaan me esiinnyimme toverillisesti työläisjoukossa ja aina koetamme vaikuttaa luokkatoverihimme luokkamme edun ja ihanteiden edistämiseksi. — Humupietari.

